

Deze rubriek wordt verzorgd door de Lappersfort Poets Society, een kring van dichters en dichtersessen die de bezorgdheid voor de aarde in poëzie heeft gegoten. Ze nemen het op voor het Lappersfortbos en alle bedreigde bossen en wouden. Hun stem fluistert zich een weg naar het oor van de wereld. Zie ook www.regiobrugge.be/lappersfortpoets.php

Zelfportret als Filip De Pillecyn

Ik heb een naakte ziel
Sta verloren in het geweld van snoek en mensenrover
Filip Antoon van Somberbeek

Wolwater in de hoek tussen twee stromen
het door stropers en notenbomen
omsingelde *Drijgoten*

Blankaard Jan die vaart door straatnamen
*Biezestraat en Mandemakers-
Bootdijk, Aubroek, Kille*

Blauwbaard Job die zoekt
het door pastoors en dorpsdoktoors
verziekte schorrenvolk
het woord voor mededogen

*De Clippeleyrs en Huylenbroeck s
De Clauwaerts met verrotte tanden*

De schrijverkens op brak water
De schrijverkens verloren in het dorp
tussen rietkraag, guirlandes, waterschoot.

Zelfportret als Willy Slawinsky

De componist Gustav Mahler werd geïnspireerd
door het ritselen van een blad

Blad van grauwe Els of vogelkers?
Handnervig, niervormig, enkelvoudig of in trossen?
Gevleugeld blad, ingekleurd en ingetogen?
Dat ene blad van noten-
boom in verder kaalgeslagen?

Om het maximum uit een groente te halen
moet je ze begrijpen
Ik werk niet graag met aubergines
Ik begrijp de ziel er niet van

Asperges hebben de blankste ziel
Aardappelen schudden hun ziel
als los zand van zich af

Ik hou ook niet echt van aardappelen
Knollen! Goddeloze wratten!

Ook de meest eenzame fietser
moet ooit het rinkelen hebben gehoord
van een fietsbel hoog in de bolster van de kastanje

We hebben geen ziel
We hebben er deel aan.

Zelfportret als Marianne Moore

Op mijn tachtigste leer ik tango dansen
waarna ik ook mijn rijbewijs haal
nadat ik urenlang heb stilgestaan
bij een verkeerslicht – ook al houd ik niet
van rood

Nog jaren later volg ik een workshop poëzie
weet ik eindelijk hoe dat werkt gedichten
schrijven met je handen aan het stuur

nog altijd houd ik niet van gedichten
ook gedichten berusten vaak
op een vergissing

rood vloekt met de natuur
en met mijn stevig ondergoed
drie dubbele lagen van katoen
vorstvrij, kraakwit

was ik langzaam en zorgvuldig de rode lak
van pillen die mij helpen te vergeten
dat ik nooit van gedichten zou gaan houden.

Bio

Norbert De Beule, dichter, performer, werd geboren in Hamme in 1957, gaf jarenlang les in Sint-Niklaas.

Debuteerde met YELLE in 2002 bij Uitgeverij Contact. De bundel werd genomineerd voor de C. Buddingh-prijs en bekroond met de driejaarlijkse prijs voor letterkunde van de provincie Oost-Vlaanderen. Zijn laatste bundel *Boekhouder van het Rusteloze* verscheen in 2009 bij dezelfde uitgeverij. Maakt momenteel voornamelijk poëzieprogramma's voor scholen.

www.norbertdebeule.be